

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Agens De Rebus Ecclesiæ Sacris, & profanis, earumque usu, acquisitione,
conservatione, & alienatione

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

§. 1. De loco sepulturæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61834)

Volunt, ut in eiusmodi casibus hæredis, & legatarii consensus requiratur. In iustè negantibus nihilominus efficit Episcopus. Denique addunt in particulari, etiamsi pro calice emendo aliove sacro instrumento legata pecunia esset, in opus magis necessarium converti posse. *Barr. l. fin. de oper. publ. Sylv. & al. loc. cit. Covar. in c. Tna. n. 12. de testam. Emm. Sa. V. Testa-*

mentum num. 33. Ioan. Molanus Tract. de Testam. piis c. 72. Comitol. l. 7. Qu. 9. Layman. l. 3. Tract. 5. c. 11. Q. 4. num. 11. Angel. V. Legatum. §. 2. num. 12. & 13. Armilla eod. num. 54. & 55. Emm. Sa num. 2. & 3. Layman in defens. iustia. Q. 2. praeamb. p. 23.

TITULUS V.

De Sepulturis.

Postquam hinc decedentes longum seculis Vale diximus, domum æternitatis anima subeunte, corpus exanime communis Mater nostra humili cala excipit, quam utpote tenebrosam, & nulla pulchritudinis specie insignem sepulchrum, & Sepulturam appellamus. Cuius quanta olim fidelibus cura fuerit. Sacra nobis literæ indicant. *Gen. 23. Exo. 13. Deuter. ult. Tob. 1. & 2. 2. Reg. 2. & 11. Matth. 26.* Quam autem Christi Ecclesia sollicitudinem pro defunctorum corporibus gerat, & omnibus commendet, ex Sacris Canonibus liquet 13. *Q. 2. l. 3. Decretal. de sepulturis & l. 6. eod.* Equidem contemnere humilitatis studio licet cuilibet, exemplo Papæ Marcellini, & Arbogasti Argentinensium episcopi, quorum ille omninò respuit, hic verò penè patibulum condi voluit; Ecclesia tamen inhumata iacere credentium corpora non patitur, sed honorificè condit: nec minus solliciti morientes, quid quove modo fieri desiderent, testamento inferunt. De

quo quia quæ necessaria videbantur, attulimus: hanc de sepulturis veluti mantissam addemus.

§. I.

De Loco Sepulturae.

I. **D**vobus potissimum modis Sepulturae nomen Canonum Sacrorum Interpretes usurpant. *Primò* enim locum ipsum, siue terra sit, siue tumba aliqua, arca, vel Urna, Sepulcrum appellant *Secundò* ius ipsum, quod Ecclesiæ præpositi petentibus pro se suisque tribuere solent, ut extra, vel intra ecclesiam certis limitibus circumscriptum locum, seu repositorium habeant. Quod locum attinet (de iure enim postea Sermo erit) is ab Episcopo deligendus, atque dedicandus est, ut pro religioso habeatur. Neque enim ethnicorum consuetudo probanda visa est, quibus religiosus efficiebatur locus in quemcunq; mortuus illatus esset,

Yy quemad

quemadmodum initio huius Partis indicavimus. *c. abolenda de sepult. Quæst. 13. Q. 2. c. postquam c. præcipiendum ead. Innoc. in cit. c. abolenda. Cornel. à lap. in c. 17. Gen. Silvest. V. Sepultura n. 1. Armilla. Tabiena eod. Parochiale Lochmayer c. 6. Zerolan 2. Connanus l. 3. c. 1. n. 4.*

II. Locum sepulturæ convenit propè ecclesiam esse, ut *Innoc. monuit in c. Abolenda de sepult. & usus ipse demonstrat. Silvester autem vellet nonnihil ab Ecclesiæ remotum esse propter sætoris: multò minus ergò in ipsa ecclesia sepeliendus quisquam est: quis passim aliter etiam ab ipso Silvestri Ordine fiat. Videmus tamen alicubi cæmæria ampla & magnifica, quasi tabularum mandato extra urbes & oppida existere non tam sætoris elongandi causa, quàm ipsius terræ & fundi delectu, quo Ecclesia caret. Quod verò Angelus non nisi apud ecclesiam consecratam constituendum cæmeterium existimat humana, non angelica persuasio est nullo iuris fulcro sustentata. Sufficit enim episcopi designatio seu ut aliqui impropiè vocant, consecratio *Tholos. l. 23. c. 23. Valens. l. 2. tit. 28. §. 1. Canis. l. 3. Inst. tit. 12.**

III. Non credimus, ait *Silvester*, quod *Rosella sequitur n. 6.* quod alicui loco etià Religioso, hospitali, vel huiusmodi possit accedere sepultura, nisi habeat ecclesiam. Expecto causam, aliàs nimis modicæ fidei est, cui hoc incredibile videatur. Omnem civitatem, & omne castellum ante ingressum habere cæmeterium, loquens de suo tempore *S. Chrys. asserit in Or. de fide & lege.* Idem usu receptum in Galliarum regno *Durantus fatetur l. 3. c. 23. n. 8.* An ubique coniuncta ecclesia fuit? Ne hoc quidem tempore, quamvis ut plurimum hos-

pitalia templis aut oratoris instructa sint. Episcopi munus est perspicere quid cuique loco conveniens aut necessarium sit. Dabit hospitali, dabit Xenodochio, gerentrophio & similibus, prout expedire iudicabit. *Inschus Conclus. 190.*

IV. Comuni iure sepulturæ locus ecclesiæ parochialis, vel eius cæmeterium est *c. Certificari de sepult. ubi Abb. videndus.* Nam ubi renascimur per Baptismum, pascimur per Verbum DEI, mundamur per pœnitentiam denique Sacramentis omnibus munimur, ibi convenit reponere exuvias defæctaque membra. *Clem. Dudum §. Veram de sepultura. Roder. III. Q. 46. ar. 3.* Primis certe sæculis, antequam Mendicantium Ordinum subsidia Parochis accessissent, de alio cæmeterio, quam Parochiæ suæ, nemo cogitare videtur. Nunc autem, quemadmodum peregrinè intrantes Urbem, ubi cuique placet, diversorio recipitur, ita sepulturæ locus morituri deligunt. Attamen peregrini omnes, & qui aliam sepulturam non elegerunt, in parochiali ecclesiâ proxima vel illius cæmeterio humandi sunt. Pro leprosis consultum est, peculiarem locum assignare. *Parochiale Curatorum Lochmaier cum Panorm. Innoc. in Rubr. de sepult. Silv. n. 8. Armilla num. 6. §. 12. Molina D. 215. Zerola Par. 1. V. Sepultura num. 1. Rosella num. 8. Lancel. l. 2. tit. 24.*

V. Intra ecclesiam humati primis Christianis ignotum & illicitum fuit *c. Nullus c. Quibus. c. Præcipiendum 13. q. 2. ubi Io. ann. de Turrecremata.* Extat quoque Synodi Braccæ. Constitutio apud *Burch. l. 3. c. 157.* Constantinop. Imperatores, ait *Chrys. in Orat. Quod Christus Deus est.*

Et magni aestimabant corpora sua non prope Apostolos, sed extra eorum vestibula sepeliri, & *homil. 66. ad pop. Antioch.* dicit Constantinum Imp. magno honore affectum, quod pro foribus piscatoris, corpus eius humatum fuerit factusque sit Constantinus Piscatoris tanitor. Constat quoque Theodosium iuniorem, patrem quoque Arcadium, nec non avum Theodosium in dextra templi Apostolorum porticu sepultos. *Niceph. l. 14 c. 58.* Sed ista piorum Principum Religio non diu propria fuit, permissumque p. ulatim est causis ex ipsa religione eruitis, ut ecclesiarum praefides, ac Praelati, deinde presbyteri, tandem laici, quicumque intra templi limites sepultura mandarentur, ut clarè videtur in *c. cum liberum. de Sepul. Durantus de ritib. eccles. l. 1. c. 23. Zerola Pa. 1. V. Sepultura num. 1. Zecchus de Rep. Christ. c. 28.*

VI. Ritum hunc defunctorum in locis ad id consecratis corpora funerandi non corporis tantum, sed animæ causa quoque inventum esse complures observarunt. Corpus enim oculis subtrahit ne noceat, iniuriis ne pereat, & c. In nidulo suo quiescens; expetet vocem Angeli vocantis, Anima vero piorum precibus & votis sublevarur, facitque sepulcri monumentum, ne memoriam peidat eorum, quorum praesentia iam tum destituta est. Nec dubium viventium opera bona prodesse mortuis, qui sic vixerunt, ut prodesse possint. Atque in hunc sensum *S. Augustini verbal. l. 1. de civ. Dei c. 11. & 13.* intellige solatio vivorum esse funeris pompam, non verò subsidia mortuorum. Nam sicuti non obest iustis Sepultura quantumlibet vilis & neglecta, ita impiis non pro-

dest qualibet exquisita speciosa, & pretiosa. *c. Non aestimemus. cum sequentibus 13. Q. 2. Bellarm. l. 2. de Purgat. c. ult. Loricarius. V. Sepultura §. 11. Lancelot. l. 2. Inst. tit. 24. Durantus l. 1. c. 23. num. 11. & sequ. Grefser. 3. libris de funere Christiano Tholosan. l. 2. c. 13. & 14. Viguierius Institut. Theolog. et de Sacramento Penit. Vers. 33 de liberat. animar. à Purgatorio.*

§. II.

De iure Sepulcri

I. Consuetudo obtinuit hodie, ut electio sepulturae nulli non permittatur, modo pubes sit, & specialis nulla prohibitio obstet. Impuberi filio deligere pater potest, nisi fortè loci consuetudo veteret. Matri idem permittitur cum Pater deest. *Tholos. l. 2. Synt. c. 13. Mol. D. 214. Armilla V. Sepultura n. 8. Navarr. de Sepult. Consil. 2. Laym. l. 3. Tr. 6 c. 11. n. 6. Zypaus in Enar. anal. p. 200.* Quin etiam alteri committere potes electionem, & variare usque ad finem dierum vitae tuæ, quamvis contrarium promississes. *c. 1. hoc et in 6. c. 1. de pactis eod. Riccius in praxi. decif. 663.* qui addit electionem sepulcri per testes singulares probari.

II. Regulares, à quibus velle & nolle sublatum est, non eligunt sepulturam, nisi fortè sic à proprio cœnobio procul distent, ut illuc non possint cadavera deferri. *c. ul. de Sepult. in 6. iun. Glo. Abb. in c. Nimis num. 2. de excess. Pral.* Quod si ita remotus non elegerit certum locum, in Parochiali ecclesia conceditur; nisi Ordinis sui vicium monasterium sit, quod monasterium expensas præsta-